

ČEKÁJÍ VÁS 2 PREMIÉRY

Jako každým rokem na konci sezony, tak i letos připravilo Divadýlko nové představení. Ovšem tentokrát se můžete těšit na dvě představení...

První inscenací je detektivní komedie OSM ŽEN od francouzského herce a autora Roberta Thomase. Je vynikající příležitostí pro osm hereček (v našem případě 11 včetně alternací) v různých věkových skupinách. Dívky a ženy se ve svých rolích zabydly a pomalu ladí formu na **úterý 21. června 2011**, kdy bude slavnostní premiéra.

Druhá inscenace má naplánované datum premiéry na poslední den Léta na dlani **sobotu 9. června 2011**. Pokud chcete i vy zažít na vlastní kůži atmosféru Zeměplochy,

budete mít příležitost shlédnout Pratchettovu hru Muži ve zbrani.

Hned po prázdninách pak můžete začít žít divadlem naplno, tedy Divadýlkem. Budeme pro vás hrát naše dvě nové premiéry takřka celý měsíc v pondělí, úterý a čtvrtek. Uvidíme, jak se tato nová strategie osvědčí. Kdybychom se náhodou neviděli na Létě na dlani, přeji vám krásné léto, dovolenou či prázdniny a na počátku nové sezóny 2011 - 2012 se těšíme na shledanou

za Divadýlko na dlani
Petr Matoušek, principál

PROGRAM ČERVEN

9. čtvrtek 60. SALOON V MODRÉM
aneb Bluegrass a country
Berušky a Flastr

16. čtvrtek NAPOLEON S ROLNÍČKAMI
aneb Kterak Matěj o poctivost
přišel

21. úterý 8 ŽEN
PREMIÉRA

ZAČÁTKY PŘEDSTAVENÍ
VŽDY V 19:30

ČERVENEC LÉTO NA DLANI

7. - 9. 7.

Léto na dlani se díky našemu stěhování přesunulo a to do areálu zahrady CENTRA 83 (bývalá dětská nemocnice).

Spolu s divadelníky tu můžete prožít čtvrtek, pátek a sobotu plnou divadla, letní pohody a příjemné hudby. Program bude upřesněn bohužel až po uzavěření tohoto čísla Kurýru. Podrobnosti naleznete na našich stránkách po 18. červenci.

Aktuální změny
a REZERVACE

www.divadylko-nadlani.cz

Dovolte, abych vás poprvé přivítal v nové rubrice divadelního Kurýra, principála divadla a šéfredaktor tohoto „plátku“ v jedné osobě se konečně po dvou letech rozhoupal a zakázal mi obskurní praxi, vychvalovat na těchto stránkách cizí divadla a jejich představení. Ano, již vás nebudu posílat ke konkurenci v rubrice „co u nás v divadle nevidíte“, ale budete pěkně chodit na naše představení. Už jich máme na repertoáru dost na to, abyste s námi mohli při měsíční návštěvě strávit celý rok. A pak si to dejte pro lepší zapamatování ještě jednou dokola.

Budu se tedy snažit lákat vás úvahami o obecně kulturních souvislostech, především na poli literárním, spojenými s dramaturgií našich představení. Ti starší čtenáři, nebo ti, co se zajímají o historii, si jistě vzpomenu, že v Československém svazu mládeže (ČSM) členové již od roku 1949 mohli za svou pilnou četbu předepsaných titulů získat Fučíkův čtenářský od-

znak, tak to bylo mou motivací při hledání názvu nové rubriky. V ní vám chci přinášet doporučené tituly, kterými si můžete rozšířit kulturní obzory před nebo po shlédnutí představení, abyste se do našeho divadla ještě nadšeněji vraceli zpátky, hledat nové a netušené souvislosti. Dnes ale začnu jiným způsobem, začtu se do knihy autora, jehož jméno jsem vetknul do názvu nové rubriky - Julius Fučík: Reportáž, psaná na oprátce.

Divadelní prostředí tomuto autorovi cizí, po otci, ochotníkovi, zdědil Julek vášeň k divadlu a jako dítě dokonce často v divadle hrával. Za studentských let se pak věnoval především psaní o divadle. Nemiloval však pouze divadlo samo, ale i divadelní herečky. Vztah k divadlu se odrážel i v jeho jiných aktivitách, fascinovaly ho převleky. Rád v nich unikal před československou policií a později před gestapem. V oblíbeném převleku vousatého, obryleného a navíc kulhajícího profesora Horáka byl i v roce 1942 zatčen. Je třeba podotknout, že řada kolegů z odboje Fučíka za jeho divadelní kostýmy, které pozornost spíše přitahovala než odpoutávaly, kritizovala. Bohémsky rozevlátý milovník uměleckého prostředí však na tyto kritiky příliš nedal a často vnímal konspiraci jako divadelní či dobrodružnou hru. O tom ostatně svědčí i slavný závěr jeho kultovní knihy: „Rok psal jsem s nimi divadelní hru, v níž jsem si vyhradil hlavní úlohu. Bylo to někdy zábavné, někdy vyčerpávající, vždycky

dramatické. Každá hra však má svůj konec. Vyrcholení, krize, rozuzlení. Opona padá. Potlesk. Diváci, jděte spát! Hle, i má hra se chýlí ke konci. Ten už jsem nenapsal. Ten už neznám. To už není hra. To je život. A v životě není diváků. Opona se zvedá.

„Lidé, měl jsem vás rád. Bďte!“

Fučík byl přesvědčen, že s gestapem hraje („divadelní“) hru, svými dezinformacemi režíroval marná pátrání gestapa a v této hře o cizí životy si přitom vyhradil hlavní roli. Ale Fučík, který mluvil, byl pro komunistickou ideologii nepřijatelný, proto muselo být několik odstavců, které citovanému textu předcházejí, vypuštěno. Je až překvapující, nakolik může relativně úsporný cenzurní zásah pozměnit celkový význam literárního díla. Přesvědčte se o tom sami a vraťte se (vy straší) k povinné školní četbě, kterou jste nikdy nečetli :-), alespoň v úplné podobě jistě ne.

Pro rozšiřující domácí četbu tentokrát doporučuji:

Fučík, Julius: Reportáž, psaná na oprátce. První úplné, kritické a komentované vydání, ed. František Janáček a kol., Praha, Torst 1995

Julius Fučík (1903–1943) a jeho Reportáž, psaná na oprátce, dostupné 12.4. 2011 z <http://www.ustrcr.cz/cs/julius-fucik-1903-1943-a-jeho-reportaz-psana-na-opratce>

9.6.

60. SALOON V MODRÉM

www.saloonvmodrem.info

19:30

aneb BERUŠKY A FLASTR

Jubilejní šedesátý Saloon přivítá dvě hudební uskupení, která jsou na jeho prknech jako doma. První z nich je dívčí trio Berušky - a kdyby chodily takhle pořád, tak pro mě už zpívat nemusí. Berušky jedny... Druhý je domácí Flastr. Tak si to vespolek pěkně užijte...

16.6.

NAPOLEON S ROLNIČKAMI

R. Kotlaba

19:30

aneb KTERAK MATĚJ O POCTIVOST PŘIŠEL

Absurdní, lehce pohádkovou veselohru volně zpracovanou podle hry A. Dvořáka a L. Klímy Matěj Poctivý upravil Radek Kotlaba. Představení, kde se mnohé dozvíte, zopakujete si povinnou školní literaturu, ztratíte ideály a zábrany, ale také dostanete návod, jak dál. A nakonec si tak pro sebe položte otázku - jste spíš Matěj nebo pianista? To by mě zajímalo... vás ne?

Hrají: Martin Weiss, Kristýna Tejnická, Jiří Filip, Libor Ševců, Jan Jíše, Luboš Dvořák nebo Jan Hejdrých, Marcela Paterová, Petr Matoušek, Radek Kotlaba a Martin Herrmann.

ROZHOVOR S POSTAVAMI HRY 8 ŽEN

Od našeho zvláštního zpravodaje

Protože herečky představení jsou s blížícím se datem premiéry mírně hysterické a to některé i chronicky, nedovolil režisér našemu listu je oslovit. Nezbyvalo, než po vzoru jedné Alenky, vydat se za divadelní zrcadlo a vyzpovídat **dramatické postavy** chystané premiéry.

EXKLUZIVNÍ

Sněhu po kolena, zima a osamocená vila. Klepu na dveře. Kdopak mi to otevře? Á, paní Chanellová. Cestou do salonu, kde na mě čekají další dámy, stihnu dobré duši tohoto domu položit pár otázek.

OTÁZKY PRO PANÍ CHANELLOVOU

CO CHYSTÁTE NA VÁNOCNÍ STŮL ZA NEJVĚTŠÍ LASKOMINU? --- KOMU URČITĚ NEBUDETE DÁVAT ŽÁDNÝ DÁREK? --- VAŠE PŘEDSEVZETÍ DO NOVÉHO ROKU? ---

Hm. Asi neslyší. No nic. Vstupují do salonu a tady jsou zbylé dámy. Je jich tolik, že nejsem v první chvíli sto, je spočítat. A když si konečně malinko vydechnu, tak mám v sobě třetí skleničku (z babiččiných zásob), takže některé vidím dokonce dvakrát. Nesmysl. Obracím se na paní domu se svými otázkami.

OTÁZKY PRO GÁBI

VAŠE OBLÍBENÁ ZNAČKA PARFÉMU? Chanel. OBLÍBENÁ ZNAČKA VOZU? Ford. CO BYSTE CHTĚLA DOSTAT POD STROMEČEK?

Aby Augusta dostala poukaz do Kostariky, tak na půl roku.

Naprosto ohromen šarmem paní Gábi je terčem mých dalších otázek její dcera Zuzanka. Nesmírně půvabná, ale... asi jsem neměl pít ten likér staré paní. Vidím jí dokonce dvakrát... a zase mi dolívají...

OTÁZKY PRO ZUZKU

STUDUJETE PRÝ UNIVERZITU V PAŘÍŽI, JAKÝ OBOR?

Studuji práva. Je to dost náročné, ale zatím se držím. Všichni mě doma

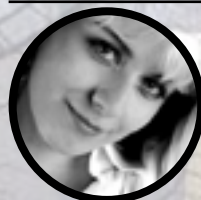
podporují, akorát teta Augusta si myslí, že to nikdy nedodělám.

MYSLÍTE, ŽE JSTE SPÍŠ PO MAMINCE NEBO PO OTCI – MYSLÍM POVAHOVĚ?

Povahově více po tatínkovi (aspoň doufám). PROZRADÍTE, JAKÝ DÁREČEK DÁTE MAMINCE POD STROMEČEK?

Pro oba mám překvapení, ale to nebudu prozrazovat. Mamince jsem přivezla nejmodernější kousek z Paříže, snad se jí bude líbit.

OTÁZKY PRO ZUZKU II.

STUDUJETE PRÝ UNIVERZITU V PAŘÍŽI, JAKÝ OBOR?

Studuji dějiny umění. Je nádherné studovat právě v Paříži obklopena všemi jejími krásami, historií a poetikou. Opravdu jsem

si tohle místo zamilovala.

MYSLÍTE, ŽE JSTE SPÍŠ PO MAMINCE NEBO PO OTCI – MYSLÍM POVAHOVĚ?

Od každého něco. Po mamince mám lásku k umění a estetice, po tatínkovi spíš praktické uvažování.

PROZRADÍTE, JAKÝ DÁREČEK DÁTE MAMINCE POD STROMEČEK?

To bohužel prozradit nemohu, ale už teď vím, že bude velice překvapená.

Takže jsem na konec vyzpovídal obě dcery... No moment, musíš se chlapče vzchopit. A ty jsi kdo, taky dcera madam Gábi, třetí? Ne, co bych pil... To ty raději odpovídej!

OTÁZKY PRO KATKU

TVOJE OBLÍBENÁ KNIHA?
Můj top jsou Doylovy příběhy o Sherlocku Holmesovi a celá Agatha Christie.

CO BUDEŠ DĚLAT O SVÁTČÍCH?

PREMIÉRA V ÚTERÝ 21. 6. OD 19:30

Budu si hlavně číst, taky si povídat s tátou, občas trochu vyprovokuju tetu Augustu, ať má zas chvíli o čem mluvit a já čím se bavím... Nic jinýho tady fakt dělat nejde, ani o těch Vánocích, takže je nehrotím.

KROMĚ ŽVÝKAČKY, KOHO TADY MÁŠ PLNÉ ZUBY?

Všichni, co bydlej v tomhle baráku mě se..., mám jich plný zuby. Jedinej táta, toho miluju nadevše, už se těším, až se spolu sebereme a vypadneme někam daleko. Trošku mi teda bude chybět Chanellka a Zuzka, to zas jo...

Tak děti mám z krku! Ale ne, babička, tak se dál nedostanu a už zase další sklenička? Bože, ta má vydrž.

OTÁZKY PRO BABIČKU

OBLÍBENÁ ZNAČKA ALKOHOLU?

Piju všechno.

NA CO SE TĚŠÍTE NA ŠTĚDRÝ DEN?

Na připi-

tek.

VAŠE OBLÍBENÉ ROČNÍ

OBDOBÍ?

Mně je doma dobře celý rok.

Musím to rychle dodělat a pryč odtud. Jinak mě opijou, kdopak je to tady, už moc nevidím. Slečna Augusta?

OTÁZKY PRO AUGUSTU

CÍTÍTE SE V TOMHLE DOMĚ DOBRĚ?

Musím být vděčná za to, že tu žiji. Takže to není žádný med.

CO JSTE KOUPILA MARCELOVI (ŠVAGR) K VÁNOCŮM?

No dovolte, jsme dospělí a žádné dárky si nedáváme. Tento svátek je jen pro děti.

VAŠE OBLÍBENÁ KNIHA?

Nečtu. Vzpomínám si snad jen na jednu knihu, kterou jsem musela povinně číst jako děvče ve škole. Tuším, že se jmenovala Gondola milenců, ale již si z toho nic nepamatuji.

Tak to je opravdu protivná osoba. Zato tohle, je jistě teta Blanka, že?

OTÁZKY PRO BLANKU

PRY JSTE PRACOVALA JAKO UMĚLKYNĚ?

Ó ano, a moje práce byla pro mě vším!!! Bohužel, z důvodu žárlivosti a intrik kolegyně, přišla jsem o angažmá a v souvislosti s tím i o možnost dál žít v Paříži. A to je pro mě nejbolestnější.

PROZRADÍTE NÁM NĚJAKOU VAŠI NEŘEST?

Miluji muže a miluji i ženy. Ovšem budete-li to považovat za neřest, ponechám na Vás.

A je to za mnou, tak to bylo o fous. Ještě panák a končil bych na záchytce. Ještě kabát, děkuji slečno, teda...celkem kus.

OTÁZKY PRO LUISU

JSTE TU SPOKOJENÁ VE SLUŽBĚ?

Vcelku ano, vzhledem k tomu, že vrtochy obyvatele domu, mi jsou vykompenzovány pohodlnou postelí, jejíž kvalitu neopomene pán pravidelně a důkladně kontrolovat.

A CO VAŠE KONÍČKY?

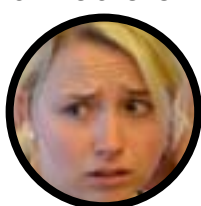
Protože dostat se z domu, je téměř nemožné, kór v zimě, mám momentálně jen jednoho koníčka, a to přímo zde...

MYSLÍTE, ŽE BYCHOM SE MOHLI JEŠTĚ NĚKDY VIDĚT?

Máte-li mi co nabídnout, tak bych v tom neviděla problém. Takže kdy?

OTÁZKY PRO LUISU II.

JSTE TU SPOKOJENÁ VE SLUŽBĚ?

Už jsem dělala i horší věci.

A CO VAŠE KONÍČKY?

V týhle díře můžu tak akorát sbírat známky... a na to mě moc neužije. Je ale pravda, že v domě někdy užiju legrace víc než dost.

MYSLÍTE, ŽE BYCHOM SE

MOHLI JEŠTĚ NĚKDY VIDĚT?

A co byste mi mohl nabídnout?

DĚTSKÉ DIVADELNÍ STUDIO

Součástí našeho působení v Domě kultury je i Dětské divadelní studio, které pracuje každé pondělí od 16:00 do 18:00 hodin. V současné době, díky přesunu studia z 9. základní školy, došlo k radikálnímu úbytku členů, kterým se bohužel pozdě rozleželo v hlavinkách, že do Domu kultury nebudou moci

dojždět. Proto se obracíme na Vás, naše diváky, pokud víte o šikovném dítěti, které chodí nejméně do 4. třídy základní školy (mladší bohužel s ohledem na duševní hygienu a zdraví našich lektorů nepřijímáme), nasměrujte ho, prosím, na naše internetové stránky nebo přímo do Domu kultury.

**DĚTSKÉ
DIVADELNÍ STUDIO
DIVADYLKA NA DLANI**

VYHLAŠUJE NÁBOR
MLADÝCH
DIVADELNÍCH TALENTŮ

**V PONDĚLÍ
5. ZÁŘÍ 2011**

PŘIHLÁŠKY A INFORMACE NA
WWW.DIVADYLKO-NADLANI.CZ

DIVADYLKA NA DLANI

PŘIHLÁŠKA DO DĚTSKÉHO DIVADELNÍHO STUDIA Č. 1

SKOPI 2011-12

Jméno a příjmení r.č.

Bydliště

Škola Třída Věk

Kontakt člen

Kontakt rodiče telefon mail

Zkoušky dětského studia se konají každé pondělí od 16:00 do 18:00
V DIVADELNÍM SÁLE DOMU KULTURY V MLADÉ BOLESLAVI

Děti si osvojí základy divadelního vnímání a chování, seznámí se se základy činoherního herectví. SOUČÁSTÍ KAŽDÉHO ŠKOLNÍHO ROKU JE 1 - 2 DROBNÁ PŘEDSTAVENÍ. Podle svých schopností a jejich chuti budou děti postupně zařazovány i do představení .Divadylka na dlani

PROHLÁŠENÍ RODIČŮ

Souhlasím a tím aby moje dítě navštěvovalo Dětské divadelní studio Divadylka na dlani.
Do studia a domů ho budu vozit (bude chodit samostatně!).
Souhlasím a vplácet pololetního poplatku 500 Kč.

Údaje pro bezplatnostní placbu:
Banica - ČSOB; číslo účtu: 306 245 038/0300; jako variabilní symbol
uvadit roční číslo dítěte

* nahradit se pečátkem

_____ podpis rodičů

Přihlášku získáte zde nebo na našich webových stránkách. Po vyplnění ji můžete poslat poštou na adresu: **PETR MATOUŠEK, FORTENSKÁ 578, BĚLÁ POD BEZDĚ-**

ZEM, 294 21 nebo mailem na info@divadylko-nadlani.cz nebo osobně v pondělí 5. září při náboru. Jediným omezením je věk vašeho dítěte. **Nejmladší budou přijímány děti, které do-**

vršily 9 let věku. Mladší bohužel ne!!! A nebojte se, nikoho nebudeme zkoušet a trápit. Chceme vás naučit divadlo milovat a ne nenávidět. Takže po prázdninách ahoj!

Evžen mezi námi (1981)

V období let 1978-1980 vznikal na Filmové FAMU absolventský film Petra Nýdrleho (* 1954) a Martina Vadase (* 1953) *Evžen mezi námi*. Původně se mělo jednat o kameramanské cvičení. Oba uvedení pánové, kteří byli tehdy studenty oboru kamera, se však rozhodli, že ukážou svým kolegům z katedry režie, jak se má moderně točit. Vznikla celovečerní komedie, která sice nebyla jako mnoho jiných nevyhovujících filmů zavřena do trezoru, ale která si i přesto musela počkat na své uvedení až do roku 1990, neboť v době jejího vzniku vedení fakulty uvedení nepodpořilo. Režisér Nýdrle kvůli problémům, které mu film přinesl, emigroval

do USA, kde založil a dosud vlastní prosperující společnost na výrobu videoklipů (např. spolupráce s Carlosem Santanou, Enyou ad.).

Evžen Les, který žije na malém městě se svou ráznou maminkou (Marie Motlová) a ušlápnutým tatínkem (Lubomír Kostelka) cítí, že musí v životě něco dokázat. Stejně jako Hloupý Honza se i on vydává do světa na zkušenu, kde překonává překážky, aby se v závěru stal králem. Evžen hledá štěstí v Praze. Seznamuje se s novým prostředím, vystřídá několik drobných zaměstnání a objeví, v jakém směru by se chtěl prosadit. Rozhodne se stát básníkem. Jeho texty jsou však slabé. Dostává radu, aby se pro začátek pokusil o písňový text. Později je poža-

davek specifikován. Má se pokusit o aktuální a angažovaný písňový text. Úspěch se dostaví okamžitě. Přes noc se z Evžena stane hvězda.

Evžen mezi námi je film studentský a v některých ohledech je to na něm znát. Čím je však dodnes zajímavý a svěží, je jeho přístup k tehdejší realitě a kritické oko. Některé záběry vyhlížejí až dokumentárním dojmem a z celého snímku číší syrovost. Kamera Evžena následuje na nádražní WC, sleduje ho jako součást anonymního davu valícího se ulicemi, přičemž svým vychýlením akcentuje pocity izolace. Kritika ve spojitosti s absurdním humorem vyplývá z filmu jaksí mimoděk, ačkoliv na druhou stranu některé dobové nešvary jsou pojmenovány naprosto jasně: *podpultový prodej, úplatky, triumf průměrnosti a podprůměrnosti*. Nejdrsněji je zobrazen proces, který musel mladý člověk podstoupit, pokud se chtěl stát v minulé době umělcem a neměl konexe.

Nýdrleho film hodně získal obsazením Jana Krause, který je také podepsán pod scénářem, do role Evžena. Kraus je v roli naprosto přesný a podobně jako v případě Švejka ani u něj nevíme, zda je prostáčkem, který přišel náhodou ke štěstí, nebo vypočítavcem bez skrupulí, který obětuje umělecké ambice úspěchu a penězům. Závěrečný sestřih písní, jejichž text napsal Evžen již jako textařská star si nenechte ujít. Věřím, že stejně jako mně, budou i vám znít v hlavě při opakovaném poslechu ještě dlouho písně s tematikou budování a rozvoje, na které mladí zuřivě dovádějí na diskotéce: „Obyčejní lidé živilí tři krky, matce v létě mlátička utrhla kus ruky...“ nebo óda na metro „Je tu nový svět, v podzemí se skrývá, fantastický svět, co do skal umná lidská ruka vryvá, stačí pohledět, dech se zrovna v těle tají. Ukončete nástup, dveře se zavírají!“ Sláva socialistickému realismu.

Soubor se představuje

KVĚTA EXNEROVÁ

Do nového čísla Kurýra jsme zařadili rozhovor s další členkou Divadýlka na dlani Květou Exnerovou, ženou andělského vzezření s dáblem v těle. Květuško, co Tě přivedlo do Divadýlka?

S divadlem jsem začala už v deseti letech, a protože mi doma taky často říkali, že jsem pěkná komediantka, tak Divadýlko na dlani pro mě byla jasná volba.

Co Tě na amatérském divadle nejvíc baví?

Přijďte někdy na divadelní zkoušku a pochopíte. Je úžasné, když se seje několik naprosto různých lidí a doslova z ničeho udělají skvělé představení a to snad ani nemusím zdůrazňovat, kolik srandy se u toho zažije.

Tvá první role byla ve hře Inventura, jak ses s ní srovnala?

Hrát naivní roztouženou blondýnku mě moc baví, i když v poslední době se mi to jako brunetce hraje trochu hůře.

Dnes zkoušíš ve dvou nově připravovaných inscenacích

Divadýlka, dá se to vůbec zvládnout?

No, časově je to dost náročné, kor když člověk ještě občas nějaké to představení svítí, zvučí, pomáhá na pokladně, v šatně atd. Takže kolikrát je to spíš náročné pro mé okolí, ale když to miluješ, není co řešit.

Když porovnáš zkoušky oněch her, jak se od sebe liší?

Liší se opravdu hodně. Představte si zkoušku, kde je asi 11 ženských na jednoho režiséra a zkoušku, kde je hromada chlapů a k tomu občas ještě nějaký ten troll či trpaslík. Ale o to víc mě práce na obou představeních baví.

Zpíváš také v hudební skupině, jak jsi se k tomu dostala?

Mohla bych říci, že jsem prošla těžkým výběrovým řízením sotva srovnatelným s nejnějsími televizními mániemi, nicméně kapelník je můj tatínek, takže to až tak složité nebylo. Ale kdo rád muziku, která má šmrnc, tak si kapelu Apettyt nenechte ujít.

Jak si nesla stěhování Divadýlka z Debře do Domu kultury v Mladé Boleslavi?

Nesla jsem to těžce. Obzvláště, když jsem musela nést tak těžké skříně, stoly, židle a praktikáblý.

Ale doufejme, že se naši diváci naučí chodit i do Domu kultury, ač ztráta divadelního baru jistě bolí nás všechny do dnes.

Máš nějakou nejoblíbenější hru Divadýlka na dlani?

To je těžké, protože každá hra má pro mě svůj význam. Sledovala jsem vývoj Ryby ve čtyřech, co by nápovědka.

Svítím a zvučím Pít či nepít. Na jeviště jsem poprvé vylezla v Inventuře a už se nemohu dočkat premiér našich nových dvou her. Ale tu nejúžasnější atmosféru má asi Vánoční povídka, kde opravdu cítíte tu pohodu zimních svátků.

Jaké to je být v kabině a svítit a zvučit představení?

Je to peklo, i když zase velice zajímavá zkušenost. Musím přiznat, že jakožto zvukařka mám daleko větší trému, než co by herečka na jevišti. Protože jako herec se můžete tu a tam z nějaké té chybičky vykecat, ale pokud uděláte chybu jako zvukař, tak to zkazíte ostatním hercům a z té kabiny toho moc nezachráníte. Ještě že náš herecký ansámbl je natolik zdatný, že i tu světelnou chybičku pěkně zahrají.

Je nějaká hra, u které je zvucení a svícení o nervy?

Mé první a asi i nejnáročnější představení je Pít či nepít, ale nervy mám vždycky. A už jsem přešla i do té fáze, že mám trému i za ostatní osvětlovače při jiných hrách.

Těšíš se na Léto na dlani?

Těším se moc. Doufám, že mi pracovní povinnosti dovolí tu být co nejvíce.

Děkuji za rozhovor.

J. F.

Divadelní kurýr

nepravidelný občasník,

zapsán do evidence tisku

Ev. č.: MK ČR E 18153

číslo 02/2011, náklad 200 ks

vydává občanské sdružení

Divadýlko na dlani, IČO: 70854343

redakční rada:

Libor Ševců, Jiří Filip,

Radek Kottaba a Petr Matoušek

kontakt: 739 017 581,

email: info@divadylko-nadlani.cz